

Arrest

nr. 78 647 van 30 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 28 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat V. GUL en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 19 december 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 20 december 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 november 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de Kimbundu-etnie te behoren en afkomstig te zijn uit Luanda. U heeft uw biologische ouders niet gekend en groeide op bij een tante langs moederszijde die u beschouwt als uw moeder.

Begin 2008 trad u toe tot de 'JURA' (Juventude Unida Revolucionaria de Angola), de jeugdafdeling van UNITA. Datzelfde jaar werd u voor JURA verantwoordelijke in uw woonplaats Rangel (Luanda). U mobiliseerde jongeren, plakte affiches en woonde vergaderingen bij. U was gedreven om mistoestanden en corruptie begaan door het heersende MPLA aan te klagen en gaf regelmatig dergelijke informatie door aan diverse (onafhankelijke) radiostations (radio Dispertar en radio Ecclesia) en kranten (Folja 8, Terra Angolana, Agora, Continente,...). In 2008 kreeg u regelmatig bedreigingen op uw mobiele telefoon. Onbekenden zeiden dat u de partij JURA de rug moest toekeren en dat u anders zou worden gedood. Er werd ook mee bedreigd uw familie iets te zullen aandoen. Ze stelden zelfs voor geld te geven wanneer u de partij zou verlaten, maar u ging daar niet op in. Op 8 januari 2010 ging u naar een huwelijksfeest in Viana. U werd er opgebeld door uw moeder, die zei dat gemaskerde onbekende mannen naar haar huis waren gekomen en naar u hadden gevraagd. Ze hadden de inboedel kort en klein geslagen en ook uw moeder geslagen. U reed meteen met een andere genodigde van het huwelijksfeest mee met de wagen naar Rangel. Onderweg, nog in de buurt van Viana, op een verlaten weg, kwamen plots 4 gemaskerde mannen op 2 motoren langs de auto rijden. Ze schoten de chauffeur van de wagen in het hoofd en u werd in het been geraakt. Doordat de chauffeur beschoten werd, drukte hij met zijn voet op het gaspedaal en kwam de wagen tegen een boom terecht. Toen de politie opdaagde, verdwenen de 4 gemaskerde mannen. U ontwaakte in een openbaar ziekenhuis, maar wilde daar uit veiligheidsoverwegingen niet blijven. U belde P. P. (...) op, bij wie u al een tijd leefde, omwille van de telefonische doodsbedreigingen die u voordien had gekregen. Hij kwam u daar dezelfde dag nog weghalen en bracht u over naar de parochie, waar u medische verzorging kreeg. U werd in een privékliniek geopereerd aan uw been. Op 17 december 2010 vertrok u met P. (...) naar Cabinda en ging van daaruit via Pointe Noire per vliegtuig naar België, waar u op 20 december 2010 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u uw lidmaatschap van JURA niet aannemelijk wist te maken.

U verklaarde sinds begin 2008 lid te zijn van JURA en ook begin 2008 verantwoordelijke te zijn geworden voor JURA in uw woonplaats Rangel (Luanda).

Gevraagd naar prominente leiders van JURA, noemde u Mfuka Fokaka Muzemba, waarvan u preciseerde dat hij de voorzitter is (gehoor CGVS, p. 12). Gevraagd naar andere prominente personen binnen JURA, noemde u Abilio Kamalata Numa, die volgens u algemeen-secretaris is bij JURA (gehoor CGVS, p. 12). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Mfuka Muzemba's functie secretaris-generaal (en geen voorzitter) van JURA is en dat Abilio Kamalata Numa geen secretaris-generaal van JURA is, maar wel secretaris-generaal van de moederorganisatie UNITA (zie informatie in het administratief dossier). Op de vraag of UNITA ook een vrouwenafdeling heeft antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 8-9), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat dit wel het geval is en dat deze organisatie al zeer lang bestaat binnen UNITA (zie informatie in het administratief dossier). U stelde dat een lid van JURA 100 Kwanza lidgeld per maand moest betalen, maar wanneer u gevraagd wordt of iemand die niet betaalde als lid werd geschrapt, antwoordde u ontkennend en zei u dat de persoon alleen de rekening van nog te betalen lidgelden kreeg gepresenteerd (gehoor CGSV, p. 9). Het is merkwaardig dat het niet betalen van de financiële bijdrage geen enkele consequentie heeft voor het lidmaatschap (gehoor CGVS, p. 9). U antwoordde ontkennend op de vraag of er leeftijdsgrenzen zijn voor het lidmaatschap van de jongerenorganisatie JURA. U beweerde enerzijds dat jullie het er nooit over gehad hebben dat je op een bepaalde leeftijd JURA moet verlaten, maar anderzijds antwoordde u ontkennend op de vraag of iemand van 50 of 60 nog lid zou kunnen zijn van JURA (gehoor CGVS, p. 8). U kon echter geen eenduidig antwoord geven op de vraag wanneer en op welke basis leden van JURA overgaan naar UNITA ; u liet uitschijnen dat dit willekeurig gebeurde en dat leden de overstap van JURA naar UNITA maakten als de 'tijd gekomen was' (gehoor CGVS, p. 8). U stelde dat Jura in Rangel (waar u verantwoordelijk was voor JURA) 15 à 20 leden telde, maar u was niet in staat om ook maar 1 van hen bij naam te noemen (gehoor CGVS, p. 10), op de adjunct-verantwoordelijke na (gehoor CGVS, p. 8). Toen u gevraagd werd of er op het moment dat u zich kandidaat stelde om verantwoordelijke te worden van JURA in Rangel nog andere kandidaten waren, antwoordde u dat er 15 à 20 waren (gehoor CGVS, p. 10-11). Op de vraag of iedereen dan kandidaat was om verantwoordelijke te worden (vermits u eerder zei dat er 15 à 20 leden waren van JURA in Rangel) antwoordde u bevestigend (gehoor CGVS, p. 11), hetgeen enigszins merkwaardig is. U was echter niet in staat om ook maar 1 naam van een medekandidaat te noemen (gehoor CGVS, p. 10-11). U stelde verder ter gelegenheid van de

verkiezingen van 2008 voor UNITA te hebben gestemd en stelde dat er 16 afgevaardigden waren voor UNITA, maar u kon geen van de 16 bij naam noemen (gehoor CGVS, p. 12).

Deze vaststellingen laten toe om uw lidmaatschap van JURA in twijfel te trekken en bijgevolg ook de door u hieraan gekoppelde vervolgingsfeiten.

De voorgelegde lidkaart van UNITA doet geen afbreuk aan hogervermelde vaststellingen. Er kan uit deze kaart immers niet worden afgeleid dat u lid was van JURA, of dat u verantwoordelijke was voor JURA in Rangel. De UNITA-lidkaart werd afgeleverd op 28 juli 2011 (op een moment dat u zich in België bevond) en bevat verder geen gegevens over de periode van uw toetreding tot JURA. Er kan ook worden opgemerkt dat UNITA een legale partij is in Angola, en dat het bezit van een lidkaart van UNITA op zich dan ook geen bewijs is voor vervolging door de Angolese autoriteiten.

Voor wat de vervolgingsfeiten op zich betreft, kunnen nog volgende bedenkingen worden gemaakt.

U verklaarde vanaf 2008 anonieme bedreigingen te hebben gekregen via uw mobiele telefoon, met een frekwentie van ongeveer 2 maal per week. De beller had een privénummer, zodat u niet kon terugbellen (gehoor CGVS, p. 12). Op de vraag of het altijd dezelfde persoon was die sprak, antwoordde u dat u het niet weet en dat het een privénummer was (gehoor CGVS, p. 12). U was vreemd genoeg niet in staat om uitsluitsel te geven of de persoon die belde telkens dezelfde was (gehoor CGVS, p. 12-13). Men kan zich ook afvragen waarom u niet van nummer bent veranderd of zelf een privénummer nam om dergelijke dreig telefoons te vermijden.

U verklaarde verder dat u op 8 januari 2010 op een huwelijksfeest was en daar werd opgebeld door uw moeder die zei dat 4 gemaskerde mannen bij haar thuis waren geweest, naar u hadden gevraagd, de inboedel hadden vernield en uw moeder hadden geslagen (gehoor CGVS, p. 16-17). Vreemd genoeg kon u niet preciseren naar wiens huwelijksfeest u ging (gehoor CGVS, p. 17), hoewel u eerder zei dat 2 het een 'vriend van een vriend' was die huwde (gehoor CGVS, p. 16). Uw verklaring dat u door een vriend van de bruidegom werd uitgenodigd op het feest (en niet door de persoon die huwde zelf) (gehoor CGVS, p. 17) is niet afdoende als verantwoording, omdat men toch zou verwachten dat u in de loop van het huwelijksfeest zou hebben vernomen wie die man was die in het huwelijk trad. U stelde na de telefonische oproep van uw moeder het huwelijksfeest te hebben verlaten en met iemand te zijn meegereden, maar ook van die persoon kon u de naam niet reproduceren (gehoor CGVS, p. 17). Verder stelde u dat – toen u in de auto zat op de terugweg van het huwelijksfeest – 4 gemaskerde mannen op 2 motoren langs weerszijden van de auto kwamen rijden en de auto beschoten (gehoor CGVS, p. 17). U stelt dat dit mensen zijn die gestuurd werden door het MPLA (gehoor CGVS, p. 18). Op de vraag welke aanwijzingen u daar voor heeft, antwoordde u dat zij zich niet bekend maakten, maar dat zij u wel belden (gehoor CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat u enige indicatie heeft voor het feit dat diegene(n) die de anonieme bedreigingen per telefoon uitte(n) dezelfde was(waren) of dezelfde opdrachtgevers had(den) dan de 4 gemaskerde mannen die u beschoten. U verklaarde immers dat de gemaskerde mannen tegen uw moeder niets hebben gezegd over de reden waarvoor ze kwamen (gehoor CGVS, p. 17), zodat helemaal niet vaststaat dat de mannen gestuurd zouden zijn door MPLA, laat staan u zouden zoeken omwille van uw JURA-activiteiten. Het is tot slot bijzonder merkwaardig dat u enerzijds verklaarde na 3 anonieme dreigtelefoontjes aangifte te hebben gedaan bij de politie (gehoor CGVS, p. 13), maar anderzijds na de aanslag door gemaskerde mannen, waarbij u zwaargewond raakte, geen aangifte te hebben gedaan bij de politie (gehoor CGVS, p. 19), gezien de ernst van de feiten. Bovendien verklaarde u dat de 4 gemaskerde mannen die jullie hadden beschoten, vluchtten toen de politie op het toneel verscheen en u suggereerde dat zij door de aanwezigheid van de politie niet verder konden doen wat zij wilden (gehoor CGVS, p. 17 en 18). In het licht hiervan is het des te merkwaardiger dat u geen beroep gedaan heeft op de politie in verband met de aanslag op uw persoon. Uw verklaring dat u getraumatiseerd was en bang (gehoor CGVS, p. 19) is niet afdoende als verantwoording voor uw verklaring dat u geen aangifte deed bij de politie.

Uit dit alles blijkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk overkomen.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er kan nog worden opgemerkt dat u zich akkoord verklaarde met het feit dat u op 22 november 2011 nog een tweede maal door het CGVS werd gehoord, omdat het verslag van het eerste gehoor door technische problemen niet meer integraal kon worden teruggevonden (gehoor CGVS, p. 2).

De door u voorgelegde identiteitskaart van Angola (afgeleverd 20 augustus 2009) bewijst uw identiteit die hier niet meteen wordt betwijfeld. U legde geen documenten voor om uw reisweg van Angola naar België te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verder heeft er volgens verzoeker een appreciatiefout en machtsoverschrijding plaatsgevonden. Met betrekking tot de vaststelling van het Commissariaat-generaal dat hij zijn lidmaatschap van Jura niet aannemelijk kan maken, stelt verzoeker dat hij wel degelijk gezegd heeft dat M. F. M. de algemeen-secretaris van JURA is, ondanks hetgeen de commissaris-generaal beweert. Verzoeker beweert ook dat hij stelde dat A. K. N. de algemeen-secretaris is van UNITA en niet van JURA. Door een misverstand denkt de commissaris-generaal dat verzoeker JURA zei, zo stelt verzoeker. Verzoeker citeert pagina 7 van het gehoorverslag en tracht daarmee aan te tonen dat hij duidelijk geantwoord heeft op de vraag dat Kamalata boven Mfuka staat. Dit bevestigt volgens hem het feit dat er zich een misverstand heeft voorgedaan in de antwoorden en vragen in het gehoor. Verzoeker besluit dat, omdat hij stelde dat Kamalata boven Mfuka staat, dit erop wijst dat deze een superieure positie bekleedt en daardoor geen algemeen secretaris kan zijn van JURA, maar enkel van UNITA. Verzoeker legt ook uit dat hij onrechtstreeks voor UNITA werkte en tot op heden geen weet heeft van een vrouwenafdeling binnen UNITA, daar hij voor JURA in de regio Ranger werkzaam was. Binnen JURA is er volgens verzoeker geen vrouwenafdeling. Dit zou zijn *“logische gevolgtrekking”* verklaren. Met betrekking tot het lidgeld, legt verzoeker uit dat bij het niet-betalen van het lidgeld, de leden toch lid blijven, maar met schulden. Tenslotte, tracht verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot de leeftijd om van JURA naar UNITA over te gaan, te verduidelijken door te stellen dat gewone leden vanaf 18 jaar overgaan, maar dat er ook ouderen lid zijn en werkzaam zijn binnen JURA. Verzoeker geeft hiervan drie voorbeelden. Volgens verzoeker werd er geen rekening gehouden met zijn antwoorden hieromtrent, aangezien hij wel degelijk duidelijk maakte dat JURA enkel voor jongeren is bedoeld, maar dat er ook anderen, die wat ouder zijn, werkzaam konden zijn binnen JURA. Volgens verzoeker werd geen rekening gehouden met zijn volledige relaas.

Ten tweede, met betrekking tot de vervolgingsfeiten op zich, uit verzoeker nog enkele bedenkingen. De reden waarom hij zijn GSM-nummer niet veranderde na de dreigtelefoons, zo stelt hij, is omdat hij geen schrik had van de MPLA. Deze telefoontjes maakten geen indruk op hem. Het is pas, zo vervolgt verzoeker, nadat er vier gemaskerde mannen bij zijn moeder binnenvielen en schade hebben aangebracht en hem hadden aangevallen, dat hij de ernst van deze bedreigingen heeft ingezien. Verzoeker herhaalt dat hij het slachtoffer was van gewelddaden op de avond van 8 januari 2008 toen hij met een vriend mee was gegaan naar een huwelijksfeest waarvoor zijn vriend uitgenodigd was. Verzoeker verklaart dat hij het koppel en hun familie niet kende. Verzoeker gaat verder door te stellen dat hij op de terugweg door vier mannen werd beschoten. Hij kan niet zeggen of het hier gaat om dezelfde vier gemaskerde mannen die diezelfde avond bij zijn moeder thuis waren binnengevallen, maar *“hij heeft een groot vermoeden dat dit hoogstwaarschijnlijk het geval is, daar hij enkel werd bedreigd omwille van zijn activiteiten bij Jura, hekelpunt voor MPLA”*. De politie kon niets doen, zo verklaart verzoeker. Hij had namelijk reeds hulp gezocht na de dreigtelefoons. Hij stelt dat hij na de aanvallen op niemand kon rekenen en enkel kon vluchten voor zijn leven. De politiediensten staan volgens hem machteloos tegenover de MPLA. Meer nog, de politie zou zelf optreden tegen elke betoging tegen het MPLA-regime. Verzoeker tracht dit aan te tonen met een internetartikel van *“de Wereld van Morgen”*. Verzoeker benadrukt tenslotte dat hij duidelijke verklaringen heeft afgelegd, zowel over zijn reisweg als over zijn gegronde vrees. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming tenslotte, stelt verzoeker dat de mensenrechtenorganisaties *“ten overvloede”* poneren dat er een repressief beleid wordt gevoerd in Angola door de bewindvoerders van MPLA. Verzoeker sluit af met de stelling: *“de subsidiaire bescherming is dan wel toepasselijk, aangezien het algemeen bewind van de machthebbers in Rusland”*.

2.2. Met betrekking tot de aangevoerde machtsoverschrijding ziet de Raad niet goed in op welke manier de bestreden beslissing hiermee kan behept zijn aangezien de beslissing gesteund is op artikel 48/3 en

48/4 van de vreemdelingenwet volgens de bevoegdheid die aan de commissaris-generaal werd toegekend in artikel 57/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. In de bestreden beslissing waarin de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd maakt de commissaris-generaal eerst de opmerking dat verzoeker zijn lidmaatschap van JURA niet aannemelijk wist te maken, aangezien hij verkeerde informatie gaf over de prominente personen binnen JURA en stelde dat UNITA geen vrouwenafdeling heeft, terwijl uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat dit wel het geval is. Ook zijn verzoekers verklaringen betreffende de financiële bijdrage, de leeftijdsgrenzen en de overstap van JURA naar UNITA niet correct, aldus het Commissariaat-generaal. Zijn lidmaatschap wordt dus in twijfel getrokken en verzoekers voorgelegde lidkaart van UNITA doet volgens het Commissariaat-generaal geen afbreuk aan deze vaststellingen. Voor wat de vervolgingsfeiten op zich betreft, maakt het Commissariaat-generaal vooreerst de bedenking dat verzoeker, ondanks de anonieme bedreigingen via zijn mobiele telefoon, niet van nummer veranderde. Ook wordt in de bestreden beslissing vermeld dat verzoeker niet eens wist wie de bruidegom was op het feest waarop hij werd uitgenodigd en ook niet wist met wie hij in de auto zat op de terugweg van het huwelijksfeest. Het Commissariaat-generaal merkt tevens op dat uit niets blijkt dat de mannen die verzoeker hebben beschoten, gestuurd werden door het MPLA, noch dat het dezelfde personen waren die anonieme bedreigingen per telefoon uitten. Ook wordt vastgesteld dat het merkwaardig is dat verzoeker na de dreigtelefoontjes klacht heeft neergelegd bij de politie, terwijl hij na de aanslag geen aangifte heeft gedaan, ondanks de ernst van de feiten en het feit dat de politie die avond aanwezig was.

2.5. In het kader van de asielprocedure draagt de asielzoeker een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 27 september 2006, nr. 162.792). De Raad stelt vast dat verzoeker zijn lidmaatschap van JURA niet aannemelijk wist te maken. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker niet de correcte functie kon noemen van diegene die volgens hem 'voorzitter' was van JURA en verkeerdelijk de secretaris-generaal van de moederorganisatie UNITA aanduidt als algemeen secretaris van JURA (stuk 3, hoorverslag CGVS 22/11/2011, p. 7; stuk 15, Landeninformatie, VOANE). De vragen die aan verzoeker werden gesteld betreffen geen details, maar zijn zaken die een partijmilitant redelijkerwijze geacht wordt te kennen (cf. RvS 29 maart 2004, nr. 129.812). Stellen dat er sprake was van een misverstand en een aantal *a posteriori* verklaringen kunnen niet dienen ter rechtvaardiging van deze onwetendheden. Zo meent verzoeker te kunnen aantonen dat zijn verklaring dat Kamalata de algemeen-secretaris is van JURA een "misverstand" is, doordat hij verder stelde dat Kamalata boven Mfuka staat en dat daaruit 'logischerwijze' kan worden afgeleid dat hij wel degelijk wist dat Kamalata de algemeen-secretaris van de moederorganisatie UNITA is. Ook verzoekers 'verklaring' voor zijn onwetendheid over de vrouwenafdeling van UNITA door te stellen dat hij er slechts onrechtstreeks mee te maken kreeg en zijn *a posteriori*- uitleg over de leden "met schulden" om te verdoezelen dat hij niets afweet van het lidgeld kunnen niet overtuigen. Door een aantal ongestaafde beweringen te uiten over oudere leden binnen Jura en zijn verklaring te herhalen over het doorstromen naar UNITA, biedt verzoeker geen bevredigend antwoord op de vraag naar de leeftijdsgrenzen binnen zijn organisatie. De Raad merkt op dat eventuele verduidelijkingen achteraf niet volstaan omdat verzoeker deze verduidelijking reeds had kunnen geven tijdens het verhoor (RvS 3 maart 2000, nr. 85.818). Er kan derhalve geen geloof worden gehecht aan verzoekers lidmaatschap van JURA, die hij overigens tracht aan te tonen met een lidkaart die werd opgesteld toen hij reeds in België verbleef (stuk 14, Documenten), en aan zijn voorgehouden politiek profiel. Aangezien zijn politiek profiel de aanleiding vormt voor zijn beweerde vervolgingsproblemen tast de ongeloofwaardigheid ervan de kern van verzoekers asielrelaas aan.

2.6. Het louter herhalen van eerdere verklaringen is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Verzoeker herhaalt dat hij het koppel dat getrouwd was op het huwelijksfeest waarbij hij aanwezig was, niet kende. Met betrekking tot de dreigtelefoons merkt de Raad op dat verzoeker deze tracht te minimaliseren, terwijl hij ze op het moment zelf blijkbaar wel ernstig genoeg vond om de politie hiervan te verwittigen. Hij verklaarde immers tijdens zijn gehoor aangifte te hebben gedaan bij de politie (stuk 3, gehoorverslag CGVS 22/11/2011, p. 19). Ook aangaande zijn vermoeden dat de vier gemaskerde mannen gestuurd werden door de MPLA herhaalt verzoeker zijn verklaringen, maar hij staft deze niet. In zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker dat dit *“hoogstwaarschijnlijk het geval is, daar hij enkel werd bedreigd omwille van zijn activiteiten bij Jura”*. Aangezien verzoeker zijn activiteiten bij JURA niet aannemelijk maakte, kan uiteraard geen geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij werd aangevallen door vier personen die gestuurd zouden zijn door de MPLA.

2.7. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil invoeren. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. Verzoeker verklaarde aangifte te hebben gedaan bij de politie na de dreigtelefoons, doch niet na de gewapende aanvallen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 22/11/2011, p. 19). Verzoeker tracht zijn verzuim in zijn verzoekschrift te vergoelijken door te stellen dat de politiediensten machteloos staan tegenover de onderdrukkingen van de MPLA en beweert zelfs dat de politie zelf in naam van de MPLA optreedt tegen elke betoging tegen het regime. Indien men echter geen beroep heeft gedaan op de autoriteiten, kan men geenszins voorspellen dat dit beroep nutteloos zou zijn. Een krantenartikel over een betoging en het wedervaren van een student bij de onderdrukking ervan, dat door verzoeker als bijlage bij het verzoekschrift wordt gevoegd (Verzoekschrift, bijlage 3), is niet van dien aard om *in concreto* aan te tonen dat verzoeker voor zijn problemen geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten.

2.8. In fine van het verzoekschrift vraagt verzoeker de subsidiaire bescherming. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan verzoeker zich niet langer steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat er in zijn land zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Met zijn verwijzing naar het repressieve beleid door de bewindvoerders van de MPLA, toont verzoeker niet aan dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad ziet trouwens niet in hoe een verwijzing naar *“het algemeen bewind van de machthebbers in Rusland” in casu* als dienstig kan worden beschouwd.

2.9. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Er werd geen kennelijke beoordelingsfout of machtsoverschrijding aangetoond. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN